अन्तर्गता मदनवह्निशिखावली या
सा बाध्यते किमिति चन्दनचर्चितेन ।
यः कुम्भकारपवनोपरि पङ्कलेप
स्तापाय केवलमसौ न तु तापशान्त्यै ॥ १६ ॥

यासां दृष्ट्वा नयनयुगलं रङ्गवाराङ्गनानां
देशत्यागः परमकृतिभिः कृष्णसारैरकारि ।
तासामेव स्तनयुगजिताः कुम्भिनः सन्ति मत्ताः
प्रायो मूर्खः परिभवविधौ नाभिमानं विधत्ते ॥ १७ ॥

अपूर्वो दृश्यते वह्निः कामिन्याः स्तनमण्डले ।
दूरतो दहते गात्रं गात्रलग्नः सुशीतलः ॥ १८ ॥

कथमेतत्कुचद्वन्द्वं पतितं तव सुन्दरि ।
पश्याधःखनने मूढ गिरयो न पतन्ति किं ॥ १९ ॥

कुसुमे कुसुमोत्पत्तिः श्रूयते न च दृश्यते ।
बाले तव मुखाम्भोजे कथमिन्दीवरद्वयं ॥ २० ॥